

NORSK BONDE- OG SMÅBRUKARLAG

Landbruks- og matdepartementet
PB 8007 Dep
0030 Oslo

Landbruks- og matdep.	
Saksnr. 2006/0043-163	
Mottatt 16 MAI 2006	
DE: SDO	MP
KONT:	713

Deres ref.:200600143

Vår ref.:485/6948

03-2006/ HJø

Dato 12.05.06

Høring av forslag til endring av lov 15.juni 2001 nr 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell

Norsk Bonde- og Småbrukarlag er imot at statens ansvar for en tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning delegeres til kommunene fra 2007. Norsk Bonde- og Småbrukarlag mener at det verken er økonomiske eller praktiske argumenter for en slik ansvarsoverføring slik det skisseres i denne høringa. Nettopp i dagens situasjon med stadig nye og alvorlige dyresjukdommer, matsmitte og mange alvorlige dyrevernsaker, bør staten ikke fraskrive seg ytterligere ansvar for norsk mattrygghet og et tilstrekkelig dyrevern.

Norsk Bonde- og Småbrukarlag er grunnleggende kritisk til en kommunal forvaltningsmodell på bakgrunn av disse 3 punktene:

- Det foreslås at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærdekning og vaktordning. Staten unnlater med dette å stille krav om et enhetlig veterinærtilbud i alle deler av landet. Dette vil kunne føre til svært ulik prioritering av veterinærtilbudet mellom kommuner. Det er derfor usikkert om den foreslåtte omorganiseringen sikrer husdyrnæringens og dyreeiernes framtidige behov for veterinærtjenester i hele landet.
- Det økonomiske grunnlaget for å sikre fremtidig veterinærdekning i hele landet er ikke utredet.
- Det er uklart hvordan statens ansvar for beredskap mot alvorlige smittsomme dyresykdommer fortsatt skal ivaretas på en tillitvekkende måte. Denne beredskapen er nødvendig for norsk husdyrproduksjon og mattrygghet.

Kostnadsbehovet ved en kommunal forvaltning

Norsk Bonde- og Småbrukarlag anser det som helt urimelig at det i høringsnotatet foreslås at kommunene selv skal definere hva som er tilfredsstillende veterinærtilbud, mens det er staten som skal fastsette kriterier og rammer for økonomisk overføring til kommunene. Dette medfører at ansvarsoverføringen kan bli vedtatt før det er klart om det følger med nok midler til en "tilstrekkelig" kommunal forvaltningsmodell.

Norsk Bonde- og Småbrukarlag peker videre på behovet for at midler til en kommunal forvaltning av klinisk veterinær vaktordning må øremerkes i årene som kommer. Det skal ikke være kommunens økonomi som avgjør tilgangen til nødvendig dyrehelsepersonell i fremtiden.

Organisering av veterinære tjenester

I høringsnotatet foreslås det at forhandlingsretten til DNV fjernes og at kommunene skal stå fritt til å velge hvordan vaktordningen skal organiseres. Norsk Bonde- og Småbrukarlag er kritisk til at det etableres en ordning hvor det ikke skal forhandles fram en sentral avtale om veterinærvakten som sikrer en enhetlig vakt i hele landet. Uten en slik avtale er det fare for svært uforutsigbare forhold rundt vekten, og dette kan svært lett føre til sviktende rekruttering av veterinærer til næringssvake områder.

Mye av støyen rundt veterinærvakten de siste årene skyldes at det ikke har vært en tvisteløsningsordning når partene har hatt vanskelig for å komme til enighet i forhandlinger. Fordi dette ligger utenfor arbeidstvistloven i kommunen er det hensiktsmessig å lovfeste en nemndsløsning slik Sp, V og KrF foreslo ved innføring av den nye dyrehelsepersonelloven i 2001.

Beredskap mot alvorlige sykdommer

Norsk Bonde- og Småbrukarlag viser til at veterinærvakten er nødvendig for at staten skal opprettholde en tilfredsstillende beredskap mot alvorlig smittsomme dyresykdommer og dermed ivareta internasjonale forpliktelser gjennom EØS-avtalen (St.prp. 54 (1999-2000)). Dette har blitt enda viktigere etter at Mattilsynet har avskaffet sin veterinære beredskapsvakt. I gjeldende avtale er dette ivaretatt ved at vakthavende veterinær skal være beredt til å påta seg frivillige og pålagte offentlige oppgaver, men Norsk Bonde- og Småbrukarlag kan ikke se at dette punktet er fulgt opp i endringsforslaget.

Å la det være opp til hver enkelt kommune å definere beredskapsnivået er en ansvarsfraskrivelse fra staten sin side. Dette er av nasjonal betydning, og det er absolutt avgjørende at det finnes en velfungerende, landsdekkende klinisk vaktordning for norsk husdyrhold.

Kommentar til lovendringsforslagene:

Norsk Bonde- og Småbrukarlag foreslår følgende endringer i fremlagt lovforslag:

§ 1. Lovens formål

2. ledd skal hete

Staten har det overordnede ansvaret for å sikre en landsdekkende dyrehelsetjeneste.

§ 3. Lovens virkeområde

Ny § 3a skal

Kommunen har ansvar for å sørge for nødvendig tilgang til kvalifisert dyrehelsepersonell i kommunen. Kommunen kan bidra til nødvendig tilgang på dyrehelsepersonell ved å ansette personell i kommunale stillinger eller gi driftsstøtte til veterinærer i kommunen.

Ny §

Det opprettes en nemnd for å håndtere situasjoner hvor det ikke oppnås enighet ved forhandlinger om vilkår for deltagelse i vakt og ved beordring til offentlig tjeneste.

Med hilsen

Olaf Godli
Generalsekretær

Heidi Jønholt
Rådgiver